

FRANCEZA DE AZI ȘI DE IERI
DICȚIONAR
FRANCEZ – ROMÂN
ROMÂN – FRANCEZ

IVAN MIRELA VALERICA

Franceza de azi și de ieri.

DICȚIONAR

FRANCEZ – ROMÂN

ROMÂN – FRANCEZ

EDITURA UNIVERSITARIA

Craiova, 2018

cele mai îndepărtate se despart prin punct și virgulă. Tot prin punct și virgulă se despart expresiile și exemplele între ele;

- se folosește tilda (~) pentru a înlocui cuvântul-titlu;
- asteriscul marchează h-aspirat;
- la verbe se indică diateza (*v.t.*, *v.i.*, *v.r.*);
- indicarea domeniului (entomologie, ihtiologie, tehnică etc.) s-a făcut numai atunci când altfel s-ar fi putut crea confuzii. Ori de câte ori echivalentul dat sau exemplele înregistrate înlăturau posibilitatea de confuzie, astfel de indicații au fost socotite superflue.

Pentru a-i ușura cititorului folosirea acestui dicționar, prezentăm mai jos lista prescurtărilor.

ABREVIERI:

<i>ac.</i> = acuzativ	<i>m.</i> = masculin
<i>adj.</i> = adjectiv	<i>mar.</i> = marină
<i>adv.</i> = adverb	<i>mat.</i> = matematică
<i>anat.</i> = anatomie	<i>med.</i> = medicină
<i>aux.</i> = auxiliar	<i>mil.</i> = militar
<i>bis.</i> = bisericesc	<i>muz.</i> = muzică
<i>bot.</i> = botanică	<i>nehot.</i> = nehotărât
<i>card.</i> = cardinal	<i>nom.</i> = nominativ
<i>com.</i> = comerț	<i>num.</i> = numeral
<i>cond.</i> = condițional	<i>ord.</i> = ordinal
<i>dat.</i> = dativ	<i>part.</i> = participiu
<i>dem.</i> = demonstrativ	<i>pers.</i> = personal
<i>expr.</i> = în expresii	<i>pl.</i> = plural
<i>f.</i> = feminin	<i>pol.</i> = politic
<i>fam.</i> = familiar	<i>pos.</i> = posesiv
<i>fig.</i> = figurat	<i>prep.</i> = prepoziție
<i>fiz.</i> = fizică	<i>pron.</i> = pronume
<i>gen.</i> = genitiv	<i>qqn.</i> = quelqu'un
<i>geog.</i> = geografie	<i>refl.</i> = reflexiv
<i>geol.</i> = geologie	<i>rel.</i> = relativ
<i>gram.</i> = gramatică	<i>s.</i> = substantiv
<i>hot.</i> = hotărât	<i>sg.</i> = singular
<i>impers.</i> = impersonal	<i>tehn.</i> = tehnică
<i>indir.</i> = indirect	<i>v.</i> = verb
<i>inf.</i> = infinitiv	<i>v.i.</i> = verb intransitiv
<i>interj.</i> = interjecție	<i>v.r.</i> = verb reflexiv
<i>interog.</i> = interogativ	<i>v.t.</i> = verb tranzitiv
<i>invar.</i> = invariabil	<i>zool.</i> = zoologie.
<i>jur.</i> = juridic	

A

A, a *s.m.* **1.** (litera) A, a; (*în expr.*) *ne savoir ni ~ ni b* a nu ști nimic; (*fam.*) a nu avea habar. **2.** (*muz.*) la. **3.** (*prez. ind., pers. 3 sg. de la avoir*) are; a; *il ~ un enfant* el are un copil; *il ~ parlé* el a vorbit.

à *prep.* **1.** la; *~ la perfection* la perfecție; *~ vrai dire* la drept vorbind; *être ~ l'abri* a fi la adăpost; **2.** până la; *de neuf* (heures) *~ dix* de la (ora) nouă până la zece; **3.** cu; *~ regret* cu regret; **4.** de; *moulin ~ café* râșniță de cafea; *moulin ~ vent* moară de vânt; **5.** pe; *~ pied* pe jos; *~ jamais* pe veci; *~ demain* pe mâine; **6.** după, conform, potrivit cu; *~ mon avis* după părerea mea; **7.** ca; *prendre ~ témoin* a lua ca martor; **8.** câte; *peu ~ peu* puțin câte puțin; **9.** din; *~ nouveau* din nou; **10.** în; *face ~ face* față în față.

abaissable *adj.* care poate fi scăzut, coborât, micșorat.

abaissant, -e *adj. (fig.)* umilitor, înjositor, jignitor.

abaissement *s.m.* **1.** coborâre; **2.** scădere, micșorare, reducere; **3.** (*fig.*) umilire, decădere, înjosire.

abaisser **I.** *vt.* **1.** a coborî, a lăsa în jos, a scoborî; **2.** (*fig.*) a micșora, a scădea, a reduce; **II.** *vr.* **1.** a se coborî, a se lăsa (în jos); **2.** (*fig.*) a se înjosi, a se umili.

abandon *s.m.* **1.** abandon, abandonare, părăsire; **2.** neglijență, nepăsare, indiferență; **3.** renunțare, cedare.

abasourdir *v.t.* **1.** a asurzi; **2.** a consterna; **3.** (*fig., fam.*) a năuci, a uimi, a ului.

abat *s.m. (în expr.)* pluie d'aversă, ploaie torențială.

abatant *s.m.* **1.** capac; **2.** clapă.

abâtardir **I.** *v.t.* a altera, a strica; **II.** *v.r.* **1.** a degenera; **2.** a se altera, a se strica.

abat-jour *s.m.* **1.** abajur; **2.** luminător.

abattage *s.m.* **1.** tăiere, doborâre; abataj; **2.** (pop.) ceartă, săpuneală.

ABATTEMENT

abattement *s.m.* (stare de) descurajare, tristețe, depresie.

abattis *s.m.* 1. grămadă, morman; 2. măruntaie de pasăre; 3. (*pop.*) picioare, mâini.

abattoir *s.m.* abator.

abattre *v.t.* 1. a abate, a culca la pământ; a tăia, a prăvăli; 2. a doborî, a face să se prăbușească; 3. a ucide, a omorî, a răpune (animale); 4. a potoli, a domoli, a opri.

abbaye *s.f.* abație, mănăstire.

abbesse *s.f.* stareță.

abcès *s.m.* abces; *crever l'abcès* a sparge buba, a stârpi răul.

abdiquer *v.t.* a abdica; (*fig.*) a renunța, a abandona.

abdomen *s.m.* abdomen, burtă.

abeille *s.f.* albină.

aberrant, -e *adj.* aberant, absurd, greșit.

aberration *s.f.* aberație, eroare, absurditate.

abêtir *v.t., v.r.* a (se) prosti, a (se) îndobitoci, a (se) tâmpi.

abhorrer *v.t.* a detesta, a avea oroare de..., a urî.

abîme *s.m.* abis, prăpastie; ~ *de douleur* culme a durerii; *l'~ appelle l'~* o nenorocire nu vine niciodată singură.

ABORDABLE

abîmer I. *v.t.* a strica, a deteriora; a distruge; **II.** *vr.*

1. a se strica, a se deteriora; a se distruge; 2. a se scufunda, a se prăbuși; (*fig.*) a se adânci.

abjection *s.f.* josnicie, ticăloșie.

abjuration *s.f.* abjurație, renegare.

abjurer *v.t.* a abjura, a se lepăda de.

abnégation *s.f.* abnegație; devotament.

aboiment *s.m.* lătrat

abolir *v.t.* 1. a aboli, a anula; 2. a desființa; a lichida.

abominable *adj.* abominabil, mârșav, groaznic.

abominer *v.t.* a detesta, a urî, a avea oroare de.

abondance *s.f.* abundență, belșug, bogăție.

abonnement *s.m.* abonament.

abonnir *v.t., v.r.* a (se) îmbunătăți, a (se) ameliora.

abord *s.m.* 1. acces; abordare; 2. întâmpinare, (mod de) primire; *tout d'~* mai întâi, în primul rând; *dès l'~, au premier ~* de la început, în primul moment.

abordable *adj.* 1. (despre prețuri) accesibil; 2. abor-dabil; 3. primitor.

ABORDER

aborder *vt.* 1. a aborda, a acosta; 2. a intra în vorbă (cu cineva); a ataca (o discuție, o problemă).

aborigène *adj.* aborigen, autohton, de baștină.

abortif, -ive *adj.* prematur.

aboutir *vi.* (*cu prep.* à) 1. a ajunge (la), a atinge, a se întinde; 2. (*fig.*) a tinde (spre), a duce (la); 3. a reuși.

aboutissement *s.m.* 1. rezultat; 2. realizare.

aboyer *vi.* 1. a lătra; 2. (*fig., fam.*) a țipa, a striga, a răcni.

abrégé *s.m.* 1. rezumat; *en ~* pe scurt, în rezumat; 2. compendiu.

abrégement *s.m.* 1. prescurtare; 2. rezumare.

abreuver *v.t., v.r.* a (se) adăpa

abrevoir *s.m.* jgheab (de adăpat), adăpătoare.

abréviation *s.f.* abreviere, prescurtare.

abri *s.m.* adăpost, refugiu; *à l'~* la adăpost, în siguranță.

abricot *s.m.* 1. caisă; 2. zarzără.

abriter *vt., vr.* a (se) adăposti, a (se) refugia.

ABSOUFRE

abrogation *s.f.* abrogare, anulare, abolire.

abrupt, -e *adj.* abrupt, râpos, accidentat.

abrutir *v.t., v.r.* a (se) abrutiza, a (se) îndobitoci, a (se) prosti.

abscons, -e *adj.* greu de înțeles, confuz.

absence *s.f.* absență, lipsă.

absent, -e I. *adj.* absent; (*fig.*) distrat, neatent, uituc; **II.** *s.m.f.* absent.

absenter *vr.* a lipsi, a absenta.

absolu, -e I. *adj.* 1. absolut; 2. complet, total, desăvârșit; 3. totalitar, despotic; **II.** *s.m. art.* absolutul.

absolument *adv.* 1. (în mod) absolut, cu totul, cu desăvârșire; 2. neapărat, cu tot dinadinsul.

absolutisme *s.m.* absolutism.

absorber I. *v.t.* 1. a absorbi, a suge, a se îmbiba de; 2. a consuma, a mânca, a îngurgita; 3. (*fig.*) a absorbi, a captiva; **II.** *v.r.* (*fig.*) a se cufunda, a se adânci.

absoudre *v.t.* 1. a achita, a absolvi; 2. a dezlega, a ierta (de păcate); 3. a scuza, a ierta.

ABSTENIR

abstenir *v.r.* (*cu prep. de*) a (se) abține; a (se) reține; a (se) lipsi (de).

abstention *s.f.* abținere, reținere.

abstraction *s.f.* abstracție.

abstraire **I.** *v.t.* a abstrage; **II.** *v.r.* a face abstracție (de).

absurde *adj.* **1.** absurd; **2.** stupid, prost.

absurdité *s.f.* absurditate, prostie.

abus *s.m.* **1.** abuz, exces; **2.** eroare, greșeală.

abuser **I.** *v.t.* **1.** a înșela, a amăgi, a induce în eroare; **II.** *v.i.* (*cu prep. de*) **1.** a abuza, a face abuz (de), a profita (de); **2.** a seduce, a înșela; **III.** *v.r.* a se înșela, a-și face iluzii.

abusif, -ive *adj.* abuziv, excesiv.

abyssal, -e *adj.* **1.** abisal; de abis; **2.** (*fig.*) profund, fără fund.

abyse *s.m.* prăpastie, abis.

acabit *s.m.* **1.** (*peior.*) soi, teapă; **2.** fire, caracter.

acacia *s.m.* salcâm.

académicien, -ne *s.m.f.* academician.

académie *s.f.* academie.

ACCENT

acajou *s.m.* mahon, acaju; lemn de mahon.

acariâtre *adj.* **1.** arțăgos, certăreț; morocănos, supărăcios; **2.** cusurgiu.

accablant, -e *adj.* copleșitor, istovitor, apăsător, insuportabil.

accablement *s.m.* **1.** istovire, sleire (de puteri); **2.** tristețe mare, apăsare.

accabler *v.t.* **1.** a apăsa, a împovăra, a copleși; **2.** a învinge, a zdrobi.

accalmie *s.f.* **1.** acalmie; **2.** (*fig.*) răgaz, răstimp de liniște.

accaparement *s.m.* acaparare.

accaparer *v.t.* a acapara.

accéder *v.i.* (*cu prep. à*) **1.** a avea acces (la); **2.** a ajunge (până la), a intra, a pătrunde (până în); **3.** a fi de acord (cu), a aproba, a consimți.

accélération *s.f.* accelerație; accelerare.

accélérer *v.t., v.i.* a accelera, a grăbi, a iuți.

accent *s.m.* **1.** accent; **2.** intonație, ton, inflexiune (a vocii)

ACCENTUATION

accentuation *s.f.* accentuare.

accentuer **I.** *v.t.* **1.** a accentua, a pune accent; **2.** (*fig.*) a sublinia, a întări, a scoate în relief; **II.** *v.r.* a se accentua, a crește, a se intensifica.

acceptable *adj.* acceptabil, rezonabil, satisfăcător.

acceptation *s.f.* acceptare, primire, consimțire.

accepter *v.t.* **1.** a accepta, a primi, a consimți; **2.** (*com.*) a accepta, a onora.

acception *s.f.* accepciune, înțeles, sens.

accès *s.m.* **1.** acces, intrare; *voie d'~* cale de acces; **2.** (*fig.*) acces, criză, izbucnire.

accessibilité *s.f.* accesibilitate.

accessible *adj.* accesibil, la îndemână; abordabil.

accession *s.f.* **1.** ajungere, parvenire; **2.** aderare, consimțire, asentiment.

accessoire **I.** *adj.* **1.** Accesoriu, secundar, auxiliar; **2.** (*fig.*) neglijabil; **II.** *s.m.* (*la pl.*) accesorii, recuzită.

ACCOMMODEMENT

accessoirement *adv.* (în mod) secundar, accesoriu.

accident *s.m.* accident.

accidentel, -le *adj.* accidental, întâmplător.

acclamation *s.f.* aclamație, ovație, aplauze; *par acclamations* în unanimitate.

acclamer *v.t.* a aclama, a aplauda, a ovaționa.

acclimatation *s.f.* aclimatizare, adaptare.

accointance *s.f.* relație, legătură, raport.

accointer *v.r.* (*cu prep. avec*) a se lega (de cineva), a stabili legături de prietenie (cu cineva).

acolade *s.f.* **1.** îmbrățișare; **2.** acoladă; (*ist.*) *donner l'acolade* a investi cavalier.

accommodable *adj.* acomodabil, adaptabil.

accommodage *s.m.* (*culinar*) preparare, sezonare.

accommodant, -e *adj.* **1.** conciliant, blând; **2.** amabil, binevoitor

accommodement *s.m.* **1.** acord, învoială; **2.** împăcare, conciliere.

ACCOMODER

accomoder I. v.t. 1. a aranja, a rezolva; 2. (*culinar*) a prepara, a asezona; 3. a potrivi, a aranja; **II. v.r.** 1. (*cu prep. de*) a se mulțumi (cu), a se împăca (cu); 2. (*cu prep. avec*) a se înțelege (cu), a cădea la învoială (cu).

accompagneur, -trice s.m.f. (muz.) acompaniator.

accompagnement s.m.

1. însoțire; 2. (*muz.*) acompaniament; 3. (*culinar*) garnitură; 4. (*fig.*) accesoriu.

accompli, -e adj. 1. îndeplinit, realizat, împlinit; 2. complet, perfect, desăvârșit.

accomplir v.t., v.r. a (se) efectua, a (se) realiza, a (se) îndeplini.

accomplissement s.m. îndeplinire, realizare, săvârșire; efectuare, executare.

accord s.m. 1. acord, (bună) înțelegere; *d'~!* de acord! bine! 2. consimțământ; 3. convenție; 4. acordare (a unui instrument).

accordage s.m. acordare (a unui instrument).

ACCOUPEMENT

accorder v.t. 1. a pune de acord, a împăca, a concilia; 2. (*gram.*) a acorda, a face acordul; **II. v.r.** a se potrivi; a se înțelege; a se acorda.

accort, -e adj. (fam.) simpatice, amabil, îndatoritor.

accostage s.m. (mar.) acostare.

accoster v.t. 1. (*mar.*) a acosta; 2. (*fam.*) a acosta, a agăța, a opri (pe cineva).

accotement s.m. acostament.

accoter v.t., v.r. (cu prep. contre, sur) a (se) rezema (de); a (se) propti (de).

accotoir s.m. reazem, braț de fotoliu.

accouchée s.f. lăuză.

accouchement s.m. naștere.

accoucher I. v.i. 1. a naște, a da naștere; 2. (*fig., fam.*) a crea, a produce, a da la iveală; **II. v.t.** a moși.

accouder v.r. (cu prep. à, sur) a se rezema în coate (de).

accoupler I. v.t. 1. a împerechea, a împreuna; 2. a cupla, a conecta; **II. v.r. (despre animale)** a se împerechea.

accouplement s.m. 1. împerechere, împreunare; 2. cuplare, conectare.

ACCOURCIR

accourcir v.t. a scurta.

accourir v.i. a alerga, a veni în fuga mare.

accoutrement s.m. împoșonare, înzorzonare.

accoutumer v.t., v.r. a (se) obișnui, a (se) familiariza (cu).

accouper v.i. a cloci.

accréditer I. v.t. 1. a acredita; 2. a garanta, a gira; **II. v.r.** a (se) propaga, a (se) difuza, a (se) întinde.

accroc s.m. 1. ruptură; 2. dificultate; 3. defect.

accrochage s.m. 1. agățare, suspendare, atârnare; 2. ciocnire, coliziune (între vehicule); 3. ciocnire, încăierare; 4. conflict.

accroître v.t., v.r. a crește, a spori, a (se) mări, a (se) înmulți.

accroupir v.r. a se așeza pe vine.

accru s.m. (bot.) lăstar.

accrue s.f. 1. creștere, sporire, mărire; 2. întindere (treptată).

accueil s.m. 1. primire, întâmpinare; 2. ecou favorabil (la cărți, spectacole).

ACHARNEMENT

accueillant, -e adj. primitiv, plăcut.

accul s.m. 1. fundătură; 2. impas.

accumulation s.f. acumulare; adunare; strângere.

accumuler v.t. a acumula, a aduna, a îngrămădi, a strânge.

accusation s.f. 1. acuzare, inculpare; 2. învinuire, reproș.

accuser v.t., v.r. a (se) acuza, a (se) învinui; a-și imputa, a-și reproșa.

ace s.m. as.

acerbe adj. 1. aspru, iritant; 2. sarcastic, mușcător.

acéré, -e adj. 1. ascuțit; 2. tăios; 3. mușcător, caustic.

achalandage s.m. (com.) atragere a clientelei; vad.

acharné, -e adj. 1. îndârjit, pătimaș; 2. pornit, înverșunat, neînduplecat; 3. hotărât, dârz.

acharnement s.m. 1. îndârjire, patimă, furie; 2. pornire, înverșunare; 3. hotărâre, dârzenie, încăpățănare.

a I. interj. 1. ah! oh! 2. tiens!
II. prep. à, de: *nu seamănă a om:* il ne ressemble pas à un homme; *doi saci a trei kg:* deux sacs de trois kilos chacun.
abajur *s.n.* abat-jour.
abandon *s.n.* abandon, renoncement, délaissement.
abandona *v.t.* abandonner, quitter, délaisser, renoncer à.
abanos *s.m.* 1. ébénier; 2. ébène *f.* (*lemnul de abanos*).
abataj *s.m.* abattage.
abate *s.m.* abbé.
abate *v.r.* s'éloigner, s'écarter, dévier de son chemin.
abatere *s.f.* 1. écart *s.m.*, infraction; 2. déviation.
abator *s.n.* abattoir; *boucherie s.f.*
abătut *adj.* abattu, déprimé, triste, découragé.
abces *s.n.* abcès.
abdica *v.i.* abdiquer.
abdicare *s.f.* 1. abdication; 2. démission.
abdomen *s.n.* abdomen, ventre.

abecedar *s.n.* abécédaire.
aberație *s.f.* 1. aberration, anomalie; 2. absurdité.
abia *adv.* à peine, avec difficulté, difficilement.
abil I. adj. habile, ingénieux, adroit; **II. adv.** habilement.
abilitate *s.f.* habileté, savoir-faire *s.m.*
abis *s.n.* abîme, gouffre.
abject *adj.* abject, répugnant, méprisable.
abnegație *s.f.* abnégation, dévouement.
aboli *v.t.* abolir, abroger, annuler.
abolire *s.f.* abolition, abrogation, annulation, suppression.
abominabil *adj.* abominable, odieux.
abona *v.r.* s'abonner, prendre un abonnement.
abonat *s.m.* abonné.
aborda *v.t.* aborder (un problème), attaquer (un sujet), entamer (une discussion).
abordabil *adj.* abordable, accessible.

ABREVIA

- abrevia** *v.t.* abrégé.
abreviere *s.f.* abréviation, *s.m.* abrègement
abroga *v.t.* abroger, abolir (une loi), annuler.
abrupt *adj.* abrupt, escarpé.
absciză *s.f.* abscisse.
absent **1.** *adj., s.m.f.* absent; **2.** *adj. (fig.)* distrait, indifférent, absent.
absenta *v.i.* s'absenter, manquer.
absență *s.f.* absence; (*fig.*) distraction, indifférence, absence.
absolut **I.** *adj.* absolu, complet, total; **II.** *adv.* absolument, complètement, totalement, tout à fait.
absolvent *s.m.* (personne) qui a terminé un cycle d'études (de lycée, universitaires).
absolvi *v.t.* **1.** terminer un cycle d'études; **2.** (*jur.*) absoudre, délier (d'une peine), acquitter.
absolvire *s.f.* fin des études; **2.** (*jur.*) absolution.
absorbant *adj.* absorbant.
absorbi **1.** *v.t., v.r.* absorber, s'imbiber de; **2.** (*fig.*) absorber, captiver, préoccuper.

ACADEMIE

- absorbție** *s.f.* absorption.
abstract **I.** *adj.* abstrait; **II.** *adv.* abstraitement.
abstracție *s.f.* abstraction.
absurd *adj.* absurde, insensé, illogique.
absurditate *s.f.* absurdité, stupidité, insanité.
abține *v.r.* **1.** s'abstenir. **2.** se retenir.
abținere *s.f.* abstention.
abunda *v.i.* abonder, foisonner.
abundent *adj.* abondant, riche.
abundență *s.f.* abondance, opulence, richesse.
abur *s.m.* vapeur, *s.f.* buée
aburi **I.** *v.r.* se voiler, **II.** *v.t.* embuer, exposer à la vapeur. **III.** *v.i.* exhaler, dégager de la vapeur.
abuz *s.n.* abus, excès.
abuza *v.i.* abuser (de qq.).
abuziv **I.** *adj.* abusif; **II.** *adv.* abusivement.
ac *s.n.* aiguille *s.f.*, ~ *cu gă-mălie* épingle; *s.f.*, ~ *de siguranță* épingle de sûreté.
academic *adj.* académique.
academician *s.m.* académicien.
academie *s.f.* académie.

ACALMIE

- acalmie** *s.f.* accalmie (du vent); (*fig.*) accalmie.
acapara *v.t.* accaparer, monopoliser.
acaparare *s.f.* accaparement *s.m.*, monopolisation.
acar *s.m.* aiguilleur.
acasă *adv.* à la maison, chez soi.
acatist *s.n.* prière à la Vierge.
accelera *v.t.* accélérer, hâter, précipiter.
accelerare *s.f.* accélération.
accelerat *adj.* accéléré; *tren* ~ (train) rapide *s.m.*
accelerator *s.n.* accélérateur.
accelerație *s.f.* accélération.
accent *s.n.* accent *s.m.*, intonation *s.f.*
accentua **1.** *v.t.* accentuer; (*fig.*) souligner, mettre en évidence; **2.** *v.r.* s'accentuer, s'intensifier.
accentuat *adj.* **1.** accentué, mis en évidence. **2.** (*gram.*) tonique.
accepta *v.t.* **1.** accepter. **2.** vouloir bien. **3.** consentir à. **4.** approuver. **5.** admettre.
acceptabil *adj.* acceptable, convenable, admissible.

ACHIZIȚIE

- acceptare** *s.f.* acceptation.
acces *s.n.* **1.** accès; accession *s.f.*; **2.** (*fig.*) ~ *de mânie* accès de colère; ~ *de tuse* une quinte de toux.
accesibil *adj.* accessible, abordable.
accesoriu **I.** *adj.* accessoire; **II.** *s.n.* accessoire.
accident *s.n.* accident.
accidental **I.** *adj.* accidentel; occasionnel, fortuit; **II.** *adv.* accidentellement, occasionnellement, fortuitement.
acciză *s.n.* accise *s.f.*
acel *pron. dem.* ce.
acela *pron. dem.* celui.
același *adj. dem.* même.
acest *adj. dem.* ce.
acesta¹ *adj. dem.* ce.
acesta² *pron. dem.* **1.** celui-ci. **2.** ceci, cela, ça. **3.** (*expr.*) *cu toate acestea* malgré cela; *în afară de aceasta* en outre cela (de plus).
acetat *s.m.* acétate.
acetic *adj.* acétique.
acetona *s.f.* acétone.
achita **1.** *v.t.* acquitter; **2.** *v.r.* s'acquitter d'(une obligation).
achiziție *s.f.* acquisition; achat *s.m.*, emplette.